

D.I. Žmogus, pasirinkęs dorybės, prasmingų darbų, bet vienatvės kelią, gali išsilaisvinti iš dvilypumo ir užsitikrinti prasmingą ateitį.

A2: Žmogus siekdamas garbės atlieka gerus darbus ir taip užtikrina sau amžiną šlovę, atsakydamas pasaulio materialumo. „Tepalik kiekvienas šlovę po savęs. Visa kita metai nusineša godūs“.

K: XVI-XVII a. vienas žymiausiai lotyniškai rašiusių Europos poetų *M.K. Sarbievijus* mokėsi Vilniaus Jėzuitų akademijoje. Buvo bajoras. Barokas.

A3: Vieni žmonės, siekdami dvasios stiprybės, pasirenka vienatvę, o kiti buriasi ir šmeižia, apkalba, pavydi. „Kuo toliau nuo žmonių, tuo mus rečiau pasieks pavydas“.

A1: M.K. Sarbievijaus kūryboje vertinama dorybė, nes ji padeda žmogui priartėti prie Dievo ir užtikrina prasmingą ateitį. Savo dvasiniu pasauliu žmogus turi rūpintis nuolat ir tik dvasinis pasaulis padeda išsilaisvinti iš blogio. „Savo sielos kraštus. aš aplankau kasdien“.

T: Žmogaus dvilypę prigimtį gali pakeisti tik tikėjimas prasminga ateitimi.

T: Žmogaus dvilypumas gali griauti ir jo gyvenimą, ir valstybės pamatus.

Žmogaus prigimties dvilypumas

Prigimtis – įgimtos savybės

Dvilypis – iš dviejų sulipęs, suaugęs

D.I. Nors didinga praeitis ir prasmingas žmogaus gyvenimas leidžia jam būti laimingam, bet jis pasirenka kančių ir liūdesio kelią, manydamas, kad tautai yra nereikalingas

A1: Maironio eilėraštyje „Trakų pilis“ pilis yra tapatinama su visa lietuvių tauta. Senovės Lietuva buvo didinga, o dabar kenčia nuo žmonių pasyvumo ir yra prie žlugimo ribos.

T: Net pažindamas ir vertindamas didingą šalies praeitį, žmogus gali pasirinkti klaidingą kelią, kuris veda žlugimo keliu.

K: Žymiausias Renesanso epochos dramaturgas *V. Šekspyras* savo kūrinuose remiasi Anglijos istorija. Atsakingas, rūpinasi savo šeima. Domisi prieštaringa žmogaus prigimtimi.

A1: Siekdamas sau materialinės naudos, valstybės posto, Klaudijus nužudo savo brolių, veidmainiauja ir taip sugriauna teisinę valstybės tvarką. Nors ir padarė blogus darbus, jis supranta savo kaltę ir atžailaia.

A2: Gertrūda nesilaiko tradicijų, negedi savo vyro, rodo blogą pavyzdį kitoms moterims ir griauja moralinius valstybės pamatus. Vėliau susiprato, kad klydo, bet jau buvo per vėlu ir išgėrė nuodų, taip atimdama sau gyvybę.

D.I. Užimdamas aukštas valstybės pareigas, žmogus turi pamiršti prigimties dvilypumą dėl valstybės interesų.

A3: Hamletas patiria vidinį konfliktą rinkdamasis tarp keršto troškimo ir atleidimo. Tačiau trokšdamas Klaudijaus mirties, jis nužudo Polonijų visai netyčia ir dėl to išgyvena

T: Žmogus, leidęs triumfuoti vienai iš savo silpnųjų, gali nulemti kito žmogaus likimą.

A1: Istorinėje tragedijoje „Skirgaila“ veikėjo Kelerio siela prieš mirtį yra dvilypė: pasidalina į šviesųjį ir tamsųjį vyrus. Šviesusis vyras – Kelerio jausminis pasaulis, o tamsusis – instinktyvus gyvybės saugojimas. Pasirinkęs šviesųjį vyrą, Keleris pasiekia moralinę pergalę ir išgelbsti Onos Duonutės garbę.

A2: Skirgaila dvilypė asmenybė, nes yra politinių aplinkybių priverstas griebtis klastos žmogus, tačiau kartu ir pagonis riteris, visada norintis likti teisuus. Nesugebėjęs suderinti valdžios ir meilės – palūžta ir degradoja.

D.I. Teisingas žmogaus pasirinkimas leidžia triumfuoti, o nemokėjimas suderinti savo abiejų pusių veda žmogų prie moralinio žlugimo.

K: XX a. prozininkas, dramaturgas *V. Krėvė* sukūrė Lietuvos legendą. Gavo filosofijos daktaro ir lyginamosios kalbotyros magistro vardus. Viduramžiai – Religijų kovos.

A3: Lydos kunigaikštystė Ona Duonutė leidžiama išnaudojama, dėl valstybės gerovės, tačiau mergina gina savo teises ir jausmus. Vienu metu ir silpna. ir stipri moteris.